

Klausimai ir užduotys filmo „Kur dingo Ana Frank?“ peržiūrai

APRAŠYMAS

„Brangioji Kite! Nedelsdama imuosi darbo“, – 1942 metų birželio 20 dienos dienoraščio įrašą kreipdamasi į įsivaizduojamą draugę pradeda Ana Frank. Po daugelio metų Anos Frank name-muziejuje, kuriame ji slapstydamsi rašė savąjį dienoraštį vildamsi išgyventi karą ir nacių okupaciją įvyksta tikras stebuklas – Kitė atgyja iš dienoraščių puslapių.

Ji šaukia Aną, tačiau niekas neatsako. Kitė, kurios istorija baigėsi Anai parašius paskutinį dienoraščio puslapį, leidžia si ieškoti savo bičiulės, kurios likimo nežino. Aplinkui rengėdama gausybę Anos Frank jamžinimo ženklų – jos vardu vadinamos mokyklos, teatrai, tiltai, ligoninės – Kitė žvelgia į tūkstančius, stovinčius eilėje tam, kad patektų į Anos Frank namą-muziejų. Ar tiems žmonėms svarbu suvokti, ką Ana Frank per savo dienoraštį byloja mums šiandien, ar tai jiems veikia tik pramoga, dar viena būtina aplankyti vieta? Kitės pažintis su muziejaus lankytojų kišenės švarinančiu ir pinigų migrantų prieglaudai išlaikyti skiriančiu

Peteriu skatina žiūrovus susimąstyti ne tik apie įstatymą ir atsakomybę, bet ir tai, kaip mes patys šiandien elgiamės su prieglobsčio mūsų šalyse ieškančiais žmonėmis, bėgančiais iš karo zonų? Ar atpažįstame Aną Frank šiandienos vaiko- se, kenčiančiuose įvairių humanitarinių krizių akivaizdoje?

Režisierius Ari Folmanas animacinį filmą „Kur dingo Ana Frank?“ kūrė net aštuonerius metus. Iš pradžių, pripažįsta Folmanas, jis nenorėjęs priimti pasiūlymo kurti filmą, tačiau po pašnekesio su savo 98 metų mama – Holokaustą išgyvenusia Lenkijos žyde – jis savo išankstinį nusistatymą pakeitęs. „Mes nesikišome į tavo karjerą, bet jei nepriimsi šio pasiūlymo, ryt ryte aš mirsiu. Mano kūnas tavęs lauks!“, – pokalbį su mama prisiminė Folmanas. Režisierius, kurio „Valsas su Baširu“ buvo įvertintas Auksiniu gaubliu kaip geriausias užsienio filmas, norėjo jaunajai kartai ne tik papasakoti Holokausto istoriją, tačiau ir užduoti jiems svarbų klausimą, kaip šio tragiško istorijos įvykio atminimas keičia mūsų elgesį šiandien?

TEMOS:

**HOLOKAUSTAS
ŽMOGAUS TEISĖS
PABĖGĖLIAI
PILietiškumas
ISTORINĖ ATMINTIS**

IKI PERŽIŪROS

**Besirengiant filmo peržiūrai, paprašykite mokinių
chronologine tvarka sudėlioti istorinius įvykius:**

Anos Frank gimimas;

Pirmojo pasaulinio karo pradžia;

Adolfas Hitleris parašo savo knygą „Mein Kampf“ („Mano kova“);

Vokietijos pralaimėjimas kare ir Versalio taika;

Ana Frank pradeda rašyti dienoraštį;

Ana Frank su tėvais emigruoja į Amsterdamą;

Hitleris ateina į valdžią Vokietijoje;

Vokietija okupuoja Nyderlandus;

Antrojo pasaulinio karo pradžia;

Naciai priima „Galutinį sprendimą“ dėl žydų išžudymo;

Teisinga seka: b-d-c-a-g-f-i-h-j-e

FILMO PERŽIŪRA

Filmo peržiūros variantai:

- A** Mokiniams išdalinkite po padalomosios medžiagos lapą (priede), kad jie jame galėtų žymėti pagrindines filmo mintis ir kylančius klausimus. Paskatinkite mokinius apmąstyti pagrindinę filmo mintį, paraleles tarp žydų Antrojo pasaulinio karo metais ir pabėgėlių situacijos šiandien. Taip pat paskatinkite juos apmąstyti, kokias svarbiausias žmogiškas vertybes akcentuoja filmas „Kur dingo Ana Frank?“. Kokios vertybės yra svarbiausios, kad šiandien kurtume geresnį pasaulį?
- B** Paprašykite mokinių išsirinkti vieną filmo herojų – Aną, Kitę, Anos mamą Edith, tėtį Ottą, Anos Peterį ar Kitės Peterį, sesę Margot, Anos „kambarioką“ Albertą Dusselį. Pasistenkite, kad mokiniai pasirinktų skirtingus personažus arba juos paskirkite jiems savo nužiūra ar burtų keliu. Paprašykite, kad filmo rodymo metu mokiniai sektų savo personažą ir fiksuotų jo veiksmus, mintis, išgyvenimus. Po filmo paprašykite, kad kiekvienas mokinys prisistatytų ir papasakotų, ką išgyvenęs pasakodamas iš savojo personažo perspektyvos pirmuoju asmeniu. Paskatinkite pokalbį savais klausimais, pvz. kodėl Anos Peteris nenusileidžia valgyti ir kartoja, kad miršta, kodėl Kitės Peteris ateidavo į muziejų apšvarinti ten besilankančių turistų, kokiam tikslui jis tą darė ir ar tai pateisinama. Taip pat galite pasiteirauti apie Anos santykius su tėvais ir seserimi, apie Anos požiūrį į Albertą Dusselį ar kaip pats Dusselis jaučiasi turėdamas dalintis kambariu su Ana. Galite pasiteirauti, kaip Kitė jaučiasi, kai senjoros numeta jai kelias monetas, kad ji esą galėtų nusipirkti dešrainį. Ko herojai bijo, ko viliasi? Po to galite aptarti, kaip mokiniams sekėsi atsistoti į svetimus batus, ką jiems reiškia empatija.

PO FILMO PERŽIŪROS

1. Paklauskite to, kaip mokiniai interpretuoja patį filmo pavadinimą. Juk jį galima suvokti ir kaip Kitės klausimą bandant išsiaiškinti, kas gi nutiko Anai. Tačiau galima suvokti jį ir kitaip. Skelbiama, kad Anos Frank dienoraštis buvo išverstas į 60 pasaulio kalbų, o iš viso parduota daugiau kaip 30 mln. dienoraščio kopijų². Kaip liudija ir filmas, Anos Frank namas-muziejus Amsterdame yra itin gausiai lankomas turistų – per metus jų apsilanko apie 1,2 mln. Kaip liudija Kitė, Anos Frank atminimas gausiai jamžintas – jos vardu pavadintos mokykla, ligoninė, teatras, tiltas ir t.t. Tačiau ar šiandien Anos Frank palikimas vis dar įkvepia žmones solidarumui su tais, kurie kenčia atskirtį, persekiojimus, patiria neapykantą ir diskriminaciją? Ką apie tai byloja filmas? Ką iš tiesų reiškia atrasti Aną Frank?
2. Pasiteiraukite mokinių, kokias žmonių grupes jie šiaudien išskirtų kaip patiriančias didžiausius sunkumus, priešišumą, neapykantą. Aptarkite, ar jiems girdėta „atpirkimo ožio“ sąvoka? Ką ji reiškia? Kodėl kai kurios žmonių grupės būna pasirenkamos kaip kaltininkės dėl visuomenę ištikusių negerovių?
3. Kaip manote, kodėl filmo kūrėjas nusprendė pavaizduoti Aną Frank, jos šeimą ir visus žydus persekijuojusius nacių kaip uniformuotus beveidžius žmones? Kaip šį režisūrinį sprendimą gali iliustruoti Holokaustą išgyvenusios žymios Lietuvos kultūros veikėjos Irenos Veisaitės žodžiai, išsakyti istorikui Aurimui Švedui knygoje „Irena Veisaitė. Gyvenimas turėtų būti skaidrus“. „Viliuosi, kad mane nuo „banalaus blogio“ apsaugojo du dalykai: kritinis mąstymas arba noras visada likti savim ir polinkis visur matyti ne tik blogį, bet ir gyvenimo bei žmogaus gerumą, grožį. Tikriausiai todėl ir neprisimenu nė vieno mane persekijusio žmogaus – gestapininko ar NKVD karininko – veido. Mano atmintyje likęs tik jų blizgančių kariškų čebatų vaizdas³“, – teigė Irena Veisaitė, kuriai prasidėjus nacių okupacijai Lietuvoje buvo vos trylika. Paklauskite mokinių, kaip jie supranta jos žodžius? Kokių panašumų jie įžvelgia tarp Anos Frank ir Irenos Veisaitės pozicijų? Paprašykite mokinių prisiminti neteisybę ar skriaudą, kuriuos jums teko patirti. Ar ilgai jie jautė pyktį juos nuskriaudusiems žmonėms, kas padėjo įveikti pyktį ir kaip pyktis keitė santykį su aplinka bei kitais žmonėmis? Taip pat galite paklausti mokinių, kuo, jų nuomone, skiriasi teisingumas ir kerštas patyrus neteisybę ir skriaudą. Kaip siekti pirmojo ir nepasiduoti antrajam?

Kadras iš filmo „Kur dingio Ana Frank?“

Vonios rekonstrukcija, Anos Frank namai, 1999. Amsterdamas, fotografas: Allard Bovenberg

Irako pabėgėliai. Vaikai augantys pabėgėlių stovyklose ar karo zonos patenka į socialinę riziką.

Irena Veisaitė ir Aurimas Švedas. A. Aleksandravičiaus nuotrauka

² Kaleem Aftab „Ari Folman. Director of Where is Anne Frank“.

https://www.cineuropa.org/en/interview/407803/?utm_source=pocket_mylist

³ Aurimas Švedas „Irena Veisaitė. Gyvenimas turėtų būti skaidrus“. Vilnius: Aukso žuvys, 2016, 93.

4. Filmo režisierius Ari Folmanas teigia: „Nepamirškite, kad filmai nekeičia pasaulio. Lyderiai keičia pasaulį. Įstatymai keičia pasaulį. <...> Tačiau jei 400 žmonių kino teatre peržiūrės „Kur dingo Ana Frank“, o aštuoni iš jų pagūgls „pabėgėliai ir Malis“, aš savo darbą padariau. Tai yra geriausia, ką galiu padaryti.“⁴ Paklauskite mokinių, ar jie sutinka su režisieriaus mintimi, kad filmai negali pakeisti pasaulio? Tačiau ar jie gali pakeisti žmogaus nuostatas, įkvėpti jį imtis lyderystės, siekti pokyčio? Ar menas gali keisti visuomenės požiūrį į pabėgėlius, ieškančius prieglobsčio šalyje? Paraginkite mokinius iš tiesų internete paieškoti informacijos apie pabėgėlius ir ne tik iš Malio. Paskatinkite juos susipažinti su informacija, skelbiama Jungtinių Tautų Pabėgėlių agentūros puslapyje: <https://www.unhcr.org/neu/lt/lietuvas-res-publikos-vyriausybe>.

5. Lietuva 2021 metais susidūrė su didžiuliais migrantų srautais, bandančiais patekti į Lietuvą iš Baltarusijos teritorijos ir ieškančios prieglobsčio mūsų šalyje. Paprašykite mokinių pasidalinti, kokios nuostatos mūsų visuomenėje vyravo ar tebevyrauja šių žmonių atžvilgiu. Pasidalinkite su mokiniams pokalbiu, kuriame savo mintimis dalinasi 12 metų Lietuvoje namus jau radęs ir verslą sukūręs egiptietis Ahmed Daker: <https://manoteises.lt/straipsnis/verslininkas-ahmed-daker-esu-dekingas-lietuvai-taciau-matau-dvigubus-standartus/>. Daker teigia: „Anksčiau, kai valiuta dar buvo litas, žmonės keliavo daug mažiau. Dabar vis daugiau atostogoms renkasi Egiptą, Maroką, Šri Lanką, JAV ir kitas tolimas šalis. Lietuviai į keliones pradėjo žiūrėti kitaip – jie pradėjo galvoti, kad tai gali būti naudingas pasaulio pažinimo būdas. Taip pat ir su darbu užsienyje. Žmonės sugrįžta pamatę daugiau įvairovės ir ją skatina Lietuvoje, pradeda čia vykdyti tarptautinius projektus. Tuo pačiu matau dvigubus standartus ir iš pradžių šiuo klausimu buvau griežtokas. Dauguma praėjusių metų liepos mėnesį atvykusių prieglobsčio prašytojų vis dar uždaryti, gyvena konteineriuose arba buvusio kalėjimo patalpose ir net negali laisvai išeiti pasivaikščioti, telefonai paimami tikrinimui. Vadinas, nutrūksta kontaktas su šeima ir išoriniu pasauliu. Maistas tose vietose sąlyginai prastas, kai kur viduryje žiemos į dušą per lauką reikia eiti apie du šimtus metrų. Aš pats esu arabas, didžioji dalis uždarytų prieglobsčio prašytojų taip pat arabai, yra ir afrikiečių. Europa nurašo šiuos žmones kaip neteisėtus migrantus, bet nebando žiūrėti, kodėl jie stengiasi čia atvykti ir prašyti prieglobsčio. Yra priežastis, kodėl žmogus viską paliko ir atvyko čia. Šiaip sau jis to nedarys. Mes tų priežasčių nematome, bet jos yra ir jos yra svarbios. Žmogus tik prašo leidimo gyventi, o ne prabangos.“ Paklauskite mokinių, kaip jie mato ir vertina šių migrantų situaciją Lietuvoje. Ar jie domėjosi šia problema, o gal aukojo ar kaip nors kitaip padėjo tiems žmonėms?

Pabėgėliai iš Irako. UNHCR, Ivor Prickett nuotrauka

Ukraina, Lvivo traukinių stotis. Denio Vėjo nuotrauka

Persekiojami rohinjai iš savo šalies bėga į Bangladešą / Asociatyvinė nuotr. „Scanpix“ nuotr.

Ukraina, Lvivo traukinių stotis. Vyrai, liekantys ginti Ukrainos, išlydi savo šeimas į Lenkiją. Denio Vėjo nuotrauka.

⁴Ari Folman wants his „Anne Frank“ to inspire and motivate young audiences.

https://forward.com/culture/472843/ari-folman-wants-his-anne-frank-to-inspire-and-motivate-young-audiences/?utm_source=pocket_mylist

6. Ana Frank dienoraštį rašė nuo 1942 metų birželio 12 dienos iki 1944 metų rugpjūčio pirmosios. Frankų šeima bandė bėgti nuo nacių iš okupuotų Nyderlandų, tačiau jiems to padaryti nepavyko. Anos tėtis suprato, kad norint išgyventi jiems teks slapstytis. 1942 metų liepą Frankų šeimos slėptuve tapo Amsterdamo Prinsengracht gatvėje esančio namo Nr. 263, kuriame veikė Anos tėčio Otto Franko firma, mansarda ir užpakalinė dalis⁵. Taigi didžiąją dalį savo dienoraščio Ana parašė slapstydama. Pradėdama dienoraštį ji 1942 metų birželio 12 dieną rašė: „Viliuosi, kad galėsiu tau patikėti viską, net tai, ko nesu dar niekam patikėjusi. Tu būsi man didelė parama.“⁶ Paklauskite mokinių, kaip jų nuomone, dienoraščio rašymas galėjo padėti Anai pakelti sunkią slapstymosi kasdienybę? Kaip jie mano, kodėl Ana susikūrė sau įsivaizduojamą draugę Kitę? Kokia Kitė atsiskleidžia filme?

Kadras iš filmo „Kur dingo Ana Frank?“

Pakvieskite mokinius virtualioje ekskursijoje pasivaikščioti po Anos Frank namus, kuriuose ji slėpėsi ir rašė dienoraštį: <https://www.annefrank.org/en/anne-frank/secret-annex/>.

7. Jaunesnių klasių moksleivius galite paraginti įsivaizduoti, kad jie pradeda rašyti dienoraštį. Kam jį adresuotų? Jei jie pasektų Anos pavyzdžiu ir susikurtų nematomą draugę ar draugą, kokie jie būtų: kaip atrodytų, kaip rengtųsi, kokiomis charakterio savybėmis pasižymėtų? Kokias šiandienos žvaigždes galbūt primintų? Juk ir Anos Frank Kitė buvo iš dalies atspindėjo pačią Aną, o iš dalies jos mėgstamas to laikmečio kino žvaigždes, kurių nuotraukomis ji puošė savo kambario sieną. Apie ką mokiniai norėtų rašyti savo dienoraštyje ir ar jiems lengva būtų dienoraščiui patikėti slapčiausias savo mintis ir didžiausius sunkumus?
8. Paskatinkite mokinius apsvarstyti ir surašyti, be kokių dalykų jie negalėtų įsivaizduoti savo kasdienybės. Paprašykite mokinių surašyti dešimt jiems svarbiausių dalykų ant skirtingų lapelių, o po to paprašykite atiduoti jums po vieną (galite paprašyti įmesti lapelį į kepurę), kol galiausiai jiems liks trys lapeliai. Paprašykite pasidalinti, kokie trys dalykai jiems yra svarbiausi, o kartu aptarkite ir tai, ar sunku jiems buvo atsisakyti jiems svarbių dalykų.

Otto Franko verslo patalpos, apie 1947 metus. Amsterdamas. Carel Blazer nuotrauka

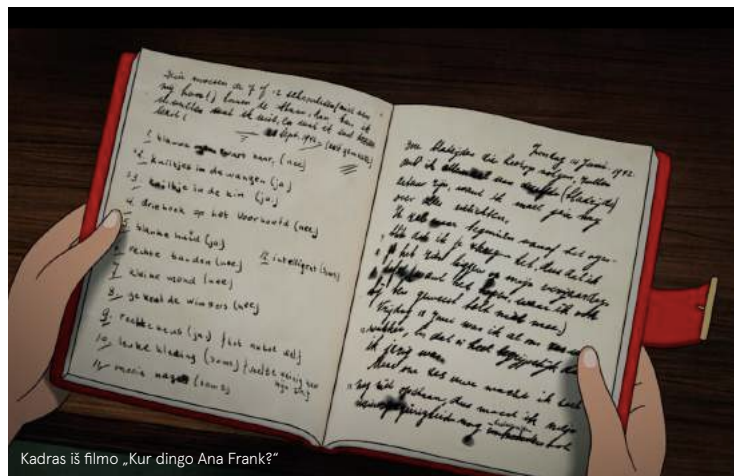
Ana Frank 11-os metų, Amsterdamas, 1940 metai.

⁵ Zigmas Vitkus „Prieš 65 metus išleistas Annos Frank dienoraštis“. <https://www.bernardinai.lt/2012-06-28-pries-65-metus-isleistas-anne-s-frank-dienorastis>

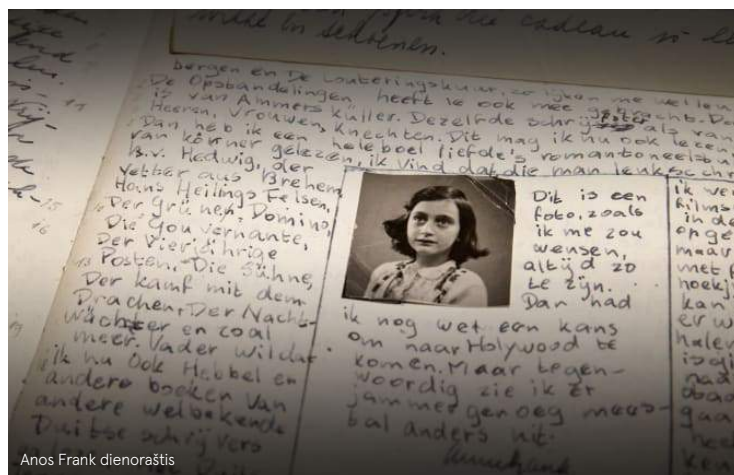
⁶ Ana Frank „Dienoraštis“. Vilnius: Alma littera, 2021, 11.

9. Tada duokite jiems paskaityti ištrauką iš Vilniaus gete Holokaustą išgyvenusio jidiš kalba rašiusio poeto Abraomo Suckeverio knygos „Iš Vilniaus geto“, kurioje jis aprašo Lietuvą okupavusių nacių 1941 metais įvestus reikalavimus žydams. „Fašistų policija konfiskavo visas žydų parduotuvėlių ir parduotuvių prekes. Pašalino žydus iš visuomeninių organizacijų. Kijevo, Šv. Stepono, Šopeno gatvėse per valandą iš namų išvarė visus „nearijus“. Gatvėse pasirodė įsakymai:

- Žydai neturi teisės kalbėti telefonu.
- Žydai neturi teisės naudotis traukiniu.
- Žydai neturi teisės lankytis ligoninėse, kinuose, teatruose, kavinėse.
- Žydai privalo atiduoti savo dviračius ir radijo imtuvus.

Kadras iš filmo „Kur dingio Ana Frank?“

Anos Frank dienoraštis

Visi žydai vejami iš universitetų. Mieste pasirodė užrašai: „Žydams įeiti draudžiama“⁷, – rašo Suckeveris. Apsvars-tykite, kaip tuo metu turėjo jaustis ir ką išgyveno Lie-tuvoje gyvenę žydų tautybės žmonės. Galite paprašyti mokinių parašyti trumpą dienoraščio tipo įrašą, kuria-me jie pabandytų įsijausti į tada gyvenusių savo ben-draamžių situaciją ir aprašytų, kaip jaučiasi žmogus to-kioje situacijoje, kai iš jo atimamos jo teisės.

10. Ana Frank nebuvo vienintelis vaikas, rašęs dienoraš-tį nacių okupacijos metais. Lietuvoje dienoraštį rašė Vilniaus gete kalėjęs Icchokas Rudaševskis, nužudytas 1943 metais, kai jam buvo vos penkiolika. Paskatinkite mokinius susipažinti su šio berniuko gete rašytu die-noraščiu. Pasidalinkite su mokiniais trumpa dienoraš-čio ištrauka, rašyta 1942 metų gruodžio 10 dieną: „Su-sigriebiau, kad šiandien mano gimtadienis. Man suėjo penkiolika metų. Tiesiog nepastebime, kaip lekia laikas. Šiandien rimtai susimąščiau. Nusprendžiau gete nebe-švaistyti laiko tuščiai, be to, jaučiuosi linksmesnis, kai galiu mokytis, skaityti, tobulėti ir jausti, kad laikas ne stovi, o, kaip įprasta, eina kartu su manimi. Norėjęsi at-gauti praėjusius metus ir atidėti juos ateičiai, naujam gyvenimui. O kiti jausmai, kuriuos šiandien jaučiu, – tai drąsa ir viltis. Nė menkiausio nusivylimo. Šiandien man suėjo penkiolika. Regiu prieš save saulę, saulę, saulę...“⁸ Paklauskite mokinių, kokia nuotaika trykšta įrašas? Kas suteikia berniukui stiprybės nepalūžti sunkią akimirką? Kaip suprantate Rudaševskio mintis apie tai, kad nede-rėtų švaistyti laiko tuščiai.

Įvairių knygų „Anos Frank dienoraštis“ vertimų viršeliai.

⁷ Abraomas Suckeveris „Iš Vilniaus geto“. Vilnius: Tarptautinių kultūros programų centras, 2011, 18.

⁸ Icchokas Rudaševskis „Vilniaus geto dienoraštis“. Vilnius: Lietuvos žydų (litvakų) bendruomenė, 2018, 157.

11. Vasario 24 dieną Rusijai pradėjus naują brutalaus karo prieš Ukrainą etapą, daugiau kaip 6 mln. ukrainiečių tapo pabėgėliais. Didžioji Mariupolio miesto dalis buvo visiškai sugriauta per sunkiosios artilerijos apšaudymus. Penkiolikmetė Aliona Zagreba dokumentavo karo Mariupolyje pradžią. Paprašykite mokinių susipažinti su jos pasakojimo ištraukomis: „Vasario 24-ąją pabudau – draugė parašė, kad neis į mokyklą. Galvoju: „Kaip eisiu be draugės?“ Nusprendžiau 10 minučių pagulėti, palaukti. O paskui mama liepė neiti į mokyklą, galiausiai pamokas atšaukė, aš ėmiau registruotis į įvairius šaltinius su naujienomis. Taip praėjo rytas. Nepamenu, kad vasarį mūsų rajone būtų labai stiprių apšaudymų. O kovo 2 d. išjungė vandenį, dujas, šildymą, [mobilųjį] ryšį, elektrą. Žodžiu, viską išjungė. Gaminomės valgį ant laužų, nes nebuvo dujų. Kai išjungė dujas, iš pradžių valgėme turimų valgių, o kai jie baigėsi, tėtis ėjo į bažnyčią, – ji kūrenama malkomis, – ir parnešdavo malkų. Gaminome ant laužo lauke. Valgyti gamindavo mama. <...> Kovo 12 d. buvo eilinis oro antskrydis, po jo mes ir buvome nusileidę į rūsį. Tą naktį miegojome lovose, nes ramu buvo, šilta, o koridoriuje šalta, nes šiluma jo nepasiekdavo. Ryte tėtis atsikėlė kurti pečiaus, o mes su mama užsiklojome šiltu apklotu. Ir po minutės nugriaudėjo sprogimas. Mus su mama tas apklotas ir išgelbėjo, o tėtį – tai, kad atsikėlė, nes ant jo lovos nukrito geležinis balkis iš lango rėmo. Stiklas truputį sužeidė jam koją ir veidą. Tai įvyko 4.15 val., tada dar ir katinas pradingo, aš verčiau, kad jo negalėjo rasti. Mes nubėgome į rūsį, sutvarstėme tėčiui žaidas, o šeštą rytą išėjome žiūrėti, kas atsitiko. Supratome, kad nebeturime, kur gyventi.“⁹ Aptarkite su mokiniais, ką teko išgyventi Alionai. Kaip jos istorija primena tai, ką teko patirti Anai Frank? Kaip mokiniai mano, ar jie galėtų padėti Alionai? Kaip? Padiskutuokite apie tai, kaip Lietuvos žmonės padeda Ukrainos gyventojams ir iš tos šalies atvykstantiems pabėgėliams.

Tatjana iš Prylukų, prisiglaudusi Lvivo Lesio Kurbaso teatre. Denio Vėjo nuotrauka.

Rusijos pajėgų apsuptas ir nuo atakų smarkiai nukentėjęs Mariupolis. Foto: AP/Scanpix.

Aliona Zagreba. Asm. archyvas.

⁹ Anastasija Fedčenko „Mariupolio Anne Frank: jau du kartus nuo karo pabėgusios paauglės įrašuose – patirtas siaubas“. https://m.delfi.lt/uzsienyje/article.php?id=90080383&utm_source=pocket_mylist

Pagrindinė (-s) filmo mintys ir idėjos

Žydų situacija Antrojo pasaulinio karo metais

Pabėgėlių situacija šiandien

Vertybės, kurias akcentuoja filmas

Kilę klausimai